

מ"ת 35145/08/13 - מדינת ישראל נגד ע.כ.

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 35145-08-13 מדינת ישראל נ' כ. (עציר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ע.כ. (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בעבירות רבות של איומים לרצח אשר נכתבו על ידו והופנו כלפי אישי ציבור וידוענים. מכתב האישום עולה כי במשך השנה האחרונה נוהג המשיב לפנות באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק" לאנשי ציבור - חברי כנסת, שרים, ומנחת תכנית טלוויזיה - ב"קיר" הפייסבוק שלהם, בכנותו את עצמו "עמוס כהן (הרוצח)" ולאיים עליהם באומרו כי רצח כבר שני אנשים ויתכן שהנמען יהיה האדם השלישי שירצח, או בנוסחים דומים. כתב האישום מונה תשעה מקרים כאלה. איומים דומים השמיע המשיב בעל פה, באולם מלא, כלפי כב' השופט בקר שדן בעניין מעצרו ביום 18.8.13.

עקב מוזרות הדברים והתנהגותו החריגה והאובססיבית של המשיב, כמפורט לעיל, הוא הופנה לבדיקת כשירותו לעמוד לדין ולשאת באחריות פלילית ע"י הפסיכיאטר המחוזי. בחוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה בעניינו של המשיב בחודש ספטמבר 2013, צוין כי המשיב, שהינו בן 50, מכור לסמים קשים מגיל 19, ובשנים האחרונות מטופל במתדון. כן צוין כי ריצה במהלך השנים מאסרים בסך כולל של כ-10 שנים, באחד המקרים על הריגה (משנת 1986) בגינה נדון לשבע וחצי שנות מאסר, חבלה ופציעה כשהעברין מזויין משנת 1983 בגינה נדון לשנה מאסר בפועל, ובעשור האחרון - עבירות סחר בסמים משנת 2004 ומשנת 2003, בגין נדון ל-20 ול-18 חודשי מאסר בפועל, בהתאמה.

צוין בחווה"ד כי המשיב נבדק במיון אברבנאל ביום 22.8.13 וההתרשמות היתה כי "בוחן המציאות לקוי בחלקו, שיפוט לקוי, חסר תובנה למצבו". בתכנים שמסר בהסתכלות של שבוע בבי"ח אברבנאל, שהינם ברוח אמירותיו נשוא כתב האישום ודברים עליהם חזר בפני, נמצאו מחשבות יחס פרנואידיות באותו נושא, קרי: שניתנה הוראה מגבוה במערכת

המשפט לא לחקור את תיק הרצח שביצע המשיב לפני יותר מעשור יחד עם אחר, שהינו "בן של שופט" או של "משפטנים בכירים", מאחר שהמערכת רודפת אנשים מסויימים ולגבי אחרים, מאפשרת להם לבצע פשעים מבלי לתת את הדין. נקבע כי שיפוט המציאות של המשיב הינו מעוות. לעתים נצפתה אצלו התנהגות תוקפנית מניפולטיבית אך לאחר שהתרו בו, נרגע.

מסקנת הפסיכיאטר המומחה, ד"ר כספי, היתה כי למשיב מחשבות יחס פרנואידיות לגבי מערכות ציבוריות בתחום המשפט, אך הללו אינן בעוצמה של מחשבות שווא. בוחן המציאות נראה מעוות, נצפו הפרעות במהלך החשיבה ותפיסה בלתי מדוייקת של המציאות, אך לא באופן שמעיד על פסיכוזה אלא נובע מתפיסה שטחית ובלתי אינטגרטיבית של המציאות והסביבה, אישיות ילדותית ולא בשלה וחיפוש אחר תשומת לב ו"אור הזרקורים" לצורך האדרה עצמית כמנגנון פיצוי על תחושת חוסר ערך עצמי והעדר משמעות. נקבע, כי המשיב מבין את הנורמות והסטנדרטיים החברתיים, ומודע לתוצאות האפשריות של מעשיו, אך יכולתו לרסן את עצמו ולשלוט בדחפיו באופן מותאם ומתוך שיקול דעת - פגומה. בסיכום חוות הדעת נקבע, כי המשיב מבחין בין טוב לרע וכשיר לעקוב אחר ההליכים הפליליים המנוהלים נגדו.

עוד יצויין, כי המשיב לא שיתף פעולה עם הסניגורית שמונתה לייצוגו מטעם הסני"צ, לא היה מוכן לעמוד לבדיקה פסיכיאטרית נוספת מטעם ההגנה כדי לבחון באמצעותה את כשירותו לעמוד לדין ולשאת באחריות פלילית, ופרש בצורה מגמתית את הייצוג המשפטי שניתן לו, כ"דרישה שיודה שהוא לא כשיר", על אף שהדברים הוסברו לו מספר פעמים ע"י הסניגורית וע"י בית המשפט. לפיכך שוחררה הסניגוריה מייצוג המשיב, והמשיב טען בעצמו. המשיב קיבל את מלוא חומר הראיות ועיין בו בדקדקנות, תוך גילוי בקיאות בפרטיו.

המשיב אינו כופר באמירת או כתיבת הדברים נשוא כתב האישום, והוא אף חוזר עליהם בדבקות בפני כל מותב שיפוטי בפניו הוא מובא, כפי שעשה גם בבדיקה הפסיכיאטרית. לטענתו, אין כוונתו לאיים על שומעי/קוראי הדברים, אלא הוא מפנה אותם לאישי ציבור בכוונה פרובוקטיבית/הפגנתית, מאחר שהוא רוצה שהרשויות יעמידו אותו לדין על הרצח שביצע יחד עם אחר לפני מעל 10 שנים, ועליו לא הועמד לדין מעולם. זאת, לדבריו, מחמת רצונו למיצוי עשיית הצדק במדינה מתוקנת.

המשיב גם הודה במרבית עבירות האיומים בפני המותב הדין בתיק העיקרי, וניתנה בשלב זה הכרעת דין חלקית על יסוד הודאתו.

פרשנותם האובייקטיבית של הדברים שכתב או אמר המשיב הינה לכאורה ברורה, ויש בה תוכן מאיים מהדרגה החמורה ביותר. טענת המשיב, כי לא התכוון לאיים אלא רק לומר דברי פרובוקציה או "להפגין" למען העמדתו לדין אינה יכולה להתקבל, שכן המשיב לא פנה בכל פניה עניינית לטיפול בבקשתו (החריגה) לעמוד לדין בתיק הרצח מן העבר, אותו הוא מייחס לעצמו, לגורמים הרלוונטיים, אלא השמיע במתכוון איומים חמורים שהופנו לאישי ציבור, שברוב המקרים אין להם כל קשר ונגיעה לכך, כדי להביא להגשת תלונות שיגרמו לטיפול הרשויות בעניינו, או למשיכת תשומת לב והאדרה עצמית.

העובדה כי היה למשיב מניע נוסף, שהאיומים נועדו לפי תפיסתו להשיגו, אינה שוללת את הכוונה לאיים, העולה מכך שהמשיב היה מודע לחלוטין לתוכנם המאיים של הדברים שכתב או השמיע, וכיצד יובנו ע"י האדם הסביר המקבל אותם.

השאלה, אם מאויים זה או אחר אכן חש מאויים ומבוהל בעת קריאת או שמיעת האיומים, אינה רלוונטית לביסוס ההרשעה, כאשר מדובר בדברים מפורשים שתוכנם המאיים האובייקטיבי, מצד אדם זר לנמען, המתהדר בשני מעשי רצח שביצע, אינו ניתן לפרשנות "מקלה". גם אם הדברים עשויים להתפרש, ע"י מאויים סביר, כמצביעים על ליקוי נפשי כזה או אחר ממנו סובל אומרם, בהעדר כל מניע מצד המשיב לאיים או לפגוע בנמעני האיומים שאין לו כל קשר עמם, הרי שאין בלקות נפשית כזו כדי להפיג את החשש של המאויים, שהמאיים יממש את איומו. ידועים המקרים בהם אנשים הסובלים מלקויות נפשיות או מחשבות שווא שונות רצחו אנשים שאינם מוכרים להם, חלקם מפורסמים וחלקם לא.

לפיכך אני קובעת כי הראיות לכאורה מבססות באופן סביר הרשעת המשיב במיוחד לו, כאשר כאמור לעיל לגבי רוב העבירות כבר הורשע על סמך הודאתו בפני כב' השופט קובו.

אשר לעילת המעצר, אני סבורה כי הצטברות האיומים כלפי אנשי ציבור רבים ושונים לאורך תקופה ארוכה, בצירוף תפיסת המציאות המעוותת של המשיב, וההתמכרות ארוכת השנים לסמים קשים, מביאה למסקנה כי המשיב עלול לממש את איומיו, בדרך כזו או אחרת, כדי להשיג את המטרה של משיכת תשומת לב ציבורית לעצמו ולעניינו, שהרי עסקינן במי שדרך האלימות אינה זרה לו, כפי שיעידו הרשעותיו הקודמות בעבירות אלימות חמורות (הגם שישנות).

בהעדר חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מהמשיב, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, במעמד הצדדים.